

Το Δημόσιο μπορεί πλέον από μόνο του να συμψηφίζει ελεύθερα κάθε οφειλή του προς ιδιώτες ή επιχειρήσεις με τα δικά τους χρέη, έστω και αν αφορούν μη ληξιπρόθεσμες οφειλές ή οφειλές που καταβάλλονται με μη ληξιπρόθεσμες δόσεις περαίωσης, ακόμα, δε, επιτρέπεται και ο συμψηφισμός χρεών προς το Δημόσιο που έχουν «παγώσει» με δικαστική απόφαση αναστολής.

Όπως σημειώνει το «Έθνος», το Συμβούλιο της Επικρατείας, με διαδικασίες-εξπρές ύστερα από σχετική «πilotική δίκη» που θα κατευθύνει την τύχη χιλιάδων παρεμφερών δικών σε όλη τη χώρα, άναψε «πράσινο φως» στο Δημόσιο για να προβαίνει σε κάθε είδους συμψηφισμούς χρεών αυτεπάγγελτα, χωρίς να χρειάζεται αίτηση των ενδιαφερομένων, ξεπερνώντας τα «εμπόδια» των μη ληξιπρόθεσμων οφειλών, των δικαστικών αναστολών κ.λπ.

Το ανώτατο δικαστήριο, με οριακή πλειοψηφία μόλις μιας ψήφου, δέχτηκε ότι είναι συνταγματικά ανεκτό το σύστημα αυτό αυτεπάγγελτου συμψηφισμού χρεών, που επιχείρησαν να επιβάλουν πρόσφατες νομοθετικές ρυθμίσεις (Ν. 3842/10 και 3943/11) τροποποιώντας επί το αυστηρότερον τον ΚΕΔΕ (Κώδικα Εισπραξης Δημοσίων Εσόδων), στη λογική μνημονιακών στόχων.

Το Στ' Τμήμα ΣτΕ με την «πilotική» απόφαση (2164/12) έδωσε στο Δημόσιο το ελεύθερο για κάθε είδους συμψηφισμό, με την υποχρέωση να συνυπολογίζονται, πάντως, οι εκπτώσεις που τυχόν δικαιούται ο οφειλέτης.

Εβαλε, όμως, «φρένο» σε μια περίπτωση συμψηφισμού, όταν ο πολίτης ή η επιχείρηση έχουν πετύχει το «πάγωμα» της οφειλής με δικαστική απόφαση αναστολής που δέχεται ότι η αίτησή τους είναι «πρόδηλα βάσιμη», γεγονός που σημαίνει ότι είναι ολοφάνερο πως η χρέωσή τους είναι εσφαλμένη και θα κερδίσουν τη σχετική δίκη.

Αντίθετα, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις δικαστικής αναστολής του χρέους κρίθηκε ότι επιτρέπεται ο αυτεπάγγελτος συμψηφισμός, καθώς από τη φύση του δεν έχει τέτοιου

είδους συνέπειες.

Η απόφαση ΣΤΕ, που κοινοποιήθηκε σε όλα τα διοικητικά δικαστήρια της χώρας για να εκτελείται ο αυτεπάγγελτος συμψηφισμός, απέρριψε τους ισχυρισμούς εταιρείας που υποστήριζε ότι κατά παράβαση του Συντάγματος η αρμόδια ΔΟΥ επιχείρησε συμψηφισμό εργολαβικών ανταλλαγμάτων 207.798 ευρώ (που της όφειλε το κράτος για παροχή υπηρεσιών ασφαλείας) με μη ληξιπρόθεσμα χρέη τής υπό αναστολή με προσαυξήσεις μη ληξιπρόθεσμες δόσεις περαίωσης, που ανέρχονταν συνολικά σε 1.446.541 ευρώ.

Τα επιχειρήματα της μειοψηφίας

Η μειοψηφία του ΣΤΕ έκρινε ότι ο αυτεπάγγελτος συμψηφισμός για μη ληξιπρόθεσμες δόσεις οφειλών που έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση προσκρούει στη συνταγματικά κατοχυρωμένη οικονομική ελευθερία και το δικαίωμα κάθε πολίτη να προγραμματίζει την οικονομική δραστηριότητα, δείχνοντας εμπιστοσύνη στις αποφάσεις που παίρνει κάθε φορά το κράτος και τον αφορούν και οι οποίες δεν μπορεί να ανατρέπονται μονομερώς από την κρατική μηχανή γιατί αποφάσισε να μεταβάλει τον τρόπο δράσης της.